

Arrest

nr. 28 815 van 17 juni 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, 14 juli 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 12 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 18 november 2005 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 juni 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, behorende tot de Dabarre-clan, subclan Ugul, en geboren en getogen in Dinsor. Volgens uw verklaringen woonde u samen met uw echtgenoot en zijn vijf kinderen in Dinsor. In juni 2004 ontstond er in het dorp Dugal Hoosle oorlog over land tussen de Dabarre-clan (<Digil) en de Luwaay-clan (<Rahanweyn). Leden van de Luwaay-clan vielen Dinsor aan. Tijdens de gevechten werd uw vader gedood. Toen uw huis aangevallen werd, vluchtte uw echtgenoot met zijn vier oudste kinderen. U liep terug het huis binnen om de jongste dochter Fadumo te gaan halen. Toen u met haar buitenkwam, werd u neergeschoten. Een buurman bracht u en Fadumo naar het dorp Medobey. Daar*

bleef u zes maanden. U weet niet waar uw echtgenoot en de andere kinderen zijn. Vervolgens ging u naar Bohosha dicht bij Dinsor. Uw zus Kuusa ging regelmatig werken op jullie boerderij in Dugal Hoosle. Ze werd daar drie keren verkracht door Luwaay-clanleden. U ging daarover uw beklag doen bij een oude man, Abdirahman Miseri, behorende tot de Asharaf-clan, die ook een boerderij had in Dugal Hoosle. Hij ging in uw naam met de clanoudsten van de Dabarre praten, maar ze konden u niet helpen. Toen u op een dag aan het werk was op de boerderij, verjoeg u daar een dier van uw buurman Nur Aden, behorende tot de Luwaay-clan. Nur Aden kwam u vervolgens bedreigen dat u dat niet meer mocht doen, anders zou hij u doden. Ongeveer een week later werd u door zijn vrouw, Maryam, uitgenodigd om bij haar koffie te komen drinken. Ze gooide echter hete pap over u waardoor u ernstig verbrand raakte. U begon te schreeuwen en er kwamen mensen toegelopen. Maryam zei dat u haar had aangevallen. U ging opnieuw naar Abdirahman Miseri om uw beklag te doen hierover. Hij ging in uw naam praten met de clanoudsten van de Dabarre. Ze konden u echter niet helpen en Abdirahman Miseri raadde u aan om weg te gaan. Enige tijd later vluchtte u samen met uw zus Kuusa en dochter Fadumo naar het dorp Biillile. Wegens de droogte, keerde u op 20 januari 2005 terug naar Dinsor. Er was geen oorlog meer, maar de leden van de Luwaay-clan vermoordden nog altijd mensen. U vernam ook dat de zoon van uw oom, Ahmed Abdísalam, vermoord was. U vestigde zich daarom buiten de stad. Een vriend van uw vader, Sharif Mohamed Nur, behorende tot de Asharaf-clan, vond u daar na enkele maanden. Hij stelde voor om u naar Maaranle te brengen. Daar bleef u ongeveer een maand. Vervolgens bracht Sharif Mohamed Nur uw zus Kuusa terug naar uw oom, Abdísalam Mokhtar, in Dinsor. Daarna bracht hij Fadumo en u naar Mogadishu. Daar verbleef u in het huis van uw nicht, Halimo Sheikh, die gehuwd is met een lid van de Habirgidir-clan (Hawiye). Haar echtgenoot kon u echter niet beschermen. Vervolgens werd u gecontacteerd door de broer van uw echtgenoot, Mohamed Ibrahim, die in de Verenigde Staten woont. Hij was op zoek naar uw echtgenoot maar vond u in de plaats. Hij organiseerde uw vlucht. Op 29 september 2005 nam u het vliegtuig naar Nairobi, Kenia. Op 17 november 2005 nam u daar het vliegtuig naar België waar u op 18 november 2005 aankwam. U vroeg op dezelfde dag asiel aan.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster wijst op de zorgvuldigheidsplicht en stelt dat *“Uit de analyse van de betwiste beslissing blijkt klaarblijkelijk dat deze principes niet werden toegepast.”*

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Verzoekster stelt *“dat de door tegenpartij aangehaalde contradicties tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen onvoldoende zijn om het niet geloofwaardige karakter van zijn asielaanvraag vast te stellen. Dat de vermeende contradicties niet op onbetwistbare wijze de geloofwaardigheid van essentiële elementen van de verklaringen van verzoeker aantasten. Dat deze enkele tegenstrijdigheden slechts betrekking hebben op details van verzoekers relaas, dat deze niet kunnen weerhouden worden en in geen geval de kern van verzoekers asielrelaas aantasten.”*

2.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des Procédures et Critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nr. 205).

2.5. Ter terechtzitting blijkt dat verzoekster Somalië bijzonder goed kent. Verzoekster noemt spontaan de steden en dorpen op rond haar verblijfplaatsen en dit in relatie tot elkaar en verder spreekt ze zonder aarzelen over de verschillende clans en hun verhoudingen en de gebieden waar deze gevestigd zijn. Ook uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters afkomst van Somalië kan overtuigen.

Verwerende partij bevestigt ter terechtzitting dat verzoeksters nationaliteit niet ter discussie staat en stelt dat zij zich niet verzet tegen de eventuele toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.6. Sedert het wegvallen van een centrale overheid in 1991 is elke stabiliteit in Somalië verdwenen. Het is van algemene bekendheid en bovendien blijkt dit tevens uit de informatie toegevoegd door verwerende partij ter terechtzitting, dat aanvallen in Somalië niet langer slechts clangebonden zijn en naast clanoorlogen ook grootschalige criminaliteit de veiligheid van het land blijven aantasten. Gelet op de onveiligheid en het geweld dat in grote delen van Somalië blijft heersen is het geloofwaardig dat verzoekster diende te vluchten voor het geweld tussen rivaliserende clans en is het aannemelijk dat zij geen geldig intern vluchtalternatief kan vinden.

2.7. Verzoekster kan daarenboven worden bijgetreden waar zij stelt dat de tegenstrijdigheden waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing steunt niet van dien aard zijn de geloofwaardigheid van het asielrelaas onderuit te halen. Immers verzoeksters verklaringen over de wijze waarop zij bescherming zocht bij de clanoudsten, bij burens van een andere clan, en over de duur van haar verblijf in Biillile, Dinsor en Maaranle kunnen de kern van haar relaas niet onderuit halen. Verzoekster kan aldus wel overtuigen persoonlijk vervolgd geweest te zijn in Somalië en slechts vertrokken te zijn wanneer duidelijk was dat geen bescherming mogelijk was. Gelet op de specificiteit en achtergrond van de aangehaalde feiten, de bijzondere familiesituatie, het gebrek aan bescherming gezien haar clanafkomst en haar gender kan in hoofde van de verzoekende partij dan ook een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 juni 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK